

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 488/2020
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Славковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Славковића - адвоката Ђорђа Бокшана, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 2К.15/2019 од 20.11.2019.године и Апелационог суда у Београду Кж1 33/20 од 26.02.2020.године, у седници већа одржаној дана 24.06.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Славковића - адвоката Ђорђа Бокшана, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 2К.15/2019 од 20.11.2019.године и Апелационог суда у Београду Кж1 33/20 од 26.02.2020.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву 2К.15/2019 од 20.11.2019.године окривљени Милош Славковић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му се урачунава време лишења слободе по решењу о задржавању ПУ Панчево Ку.28/17 од 03.03.2017.године почев од хапшења 03.03.2017.године у 00,10 часова у трајању од 48 сати.

Истом пресудом од окривљеног је одузета опојна дрога марихуана у укупној количини од 9 килограма и 700 грама нето масе, а која је од њега привремено одузета по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Панчево Кппр.9/17 од 02.03.2017.године. Окривљеном је враћен мобилни телефон марке „Самсунг“ модел SMJ320ФН. Окривљени је обавезан да плати Вишем јавном тужилаштву у Панчеву на име трошкова кривичног поступка износ од 47.480,16 динара и суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 33/20 од 26.02.2020.године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Панчеву и браниоца

окривљеног Милоша Славковића - адвоката Ђорђа Бокшана, па је потврђена пресуда Вишег суда у Панчеву 2К.15/2019 од 20.11.2019.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милоша Славковића - адвокат Ђорђе Бокшан, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Панчеву 2К.15/2019 од 20.11.2019.године и Апелационог суда у Београду Кж1 33/20 од 26.02.2020.године и „предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Милоша Славковића у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то пре свега на наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву за претрес стана и других просторија окривљеног Милоша Славковића од 02.03.2017.године, која је као незаконит доказ морала бити издвојена из списка предмета. Као разлог незаконитости наведене наредбе, бранилац истиче да је у оригиналу исте незаконито извршена исправка њеног петита и то прецртавањем хемијском оловком и дописивањем обавезног елемента наредбе и то назива органа коме се поверава вршење претреса (прецртано ПУ Панчево и дописано СБПОК Београд), а што не представља ни један од четири по браниоцу могућа и у закону позната начина исправке или допуне наредбе о претресању стана и других просторија другом одлуком суда и то решењем или допунском наредбом који би на крају били оверени потписом судије за претходни поступак или печатом суда, а који начини би били у сагласности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истакнути у жалби браниоца окривљеног Милоша Славковића - адвоката Ђорђа Бокшана били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Панчеву 2К.15/2019 од 20.11.2019.године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 2 и 3 другостепене пресуде Кж1 33/20 од 26.02.2020.године изнео

јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем, указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истиче да незаконит доказ представља и записник о претресању стана и других просторија окривљеног Милоша Славковића, обзиром да у наведеном записнику није посебно образложено због чега се претресање врши ноћу, а што је било неопходно сходно одредби члана 157. став 4. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер, иако стоји чињеница да у записнику о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП УКП Служба за борбу против организованог криминала ОСКН број Кппр.9/17 од 02.03.2017.године није, у складу са одредбом члана 157. став 4. ЗКП, посебно образложено због чега се претресање врши ноћу, та чињеница, по налажењу Врховног касационог суда, не чини овај доказ а priori незаконитим у садржинском смислу и нема за последицу његово обавезно издвајање из списка предмета, поготово што је у конкретном случају у наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кппр.бр.9/17 од 02.03.2017.године одређено да се претрес стана и других просторија окривљеног Милоша Славковића може извршити и ноћу тј. између 22,00 и 06,00 часова. Наиме, одредбом члана 157. став 4. ЗКП није изричито прописано да ако у записнику о претресању није посебно образложено због чега се претресање врши ноћу да се на том доказу не може заснивати судска одлука. Према томе, реч је о повреди релативног карактера, тако да недостатак у записнику о претресању-образложења о разлозима претресања ноћу-нема за последицу увек незаконитост овог доказа, већ је суд овлашћен да у току поступка цени законитост тог доказа, односно да ли је повреда одредбе члана 157. став 4. ЗКП таквог значаја да тај доказ треба издвојити из списка предмета, а што је суд у конкретном случају учинио и оценио да је наведени записник о претресању законит и да га не треба издвојити из списка.

Наводима браниоца окривљеног у којима се као незаконит доказ истиче налаз и мишљење вештака - ДНК-а вештачење-се, по налажењу овога суда, не оспорава законитост овог доказа, већ се заправо само оспорава веродостојност и кредибилност наведеног ДНК-а вештачења у смислу чињеница и указује да су разлози које је суд дао у образложењима побијаних пресуда везано за законитост овог доказа контрадикторни сами себи. Како оспоравање веродостојности и кредибилности неког доказа и указивање на противречност разлога датих у образложењима побијаних пресуда, није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то Врховни касациони суд ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није посебно разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша

Славковића - адвоката Ђорђа Бокшана, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић